

प्रवेश सं०

२००४

विषय

कला सं०

नाम

पंजीकरण

वर्ग

७५

मार्ग सं०

प्रवेश सं० (पंजी)

पंक्ति सं० (पंक्ति)

आकार

लिपि

आधार

वि० विवरण

001822

पी० एम० नं० ३३ पत्रा सं० १९७९-८० (०.०००)

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

मौलाना
श्री. ३२ १०० ५

श्री. ३२ १०० ५

श्री. ३२ १०० ५

भाश्चिगणेशाय नमः ॥ श्रौतान्याधानादीनि उक्ता निसंगानिकर्माणां तदनेतरे स्मार्तानि प्रा-
 धीयन्ते । तत्रैतदादिमं सूत्रं । अथातो गृहस्थस्थानीपाकानां कर्म व्याख्यास्यते इति सूत्रं शेषः । त-
 त्रायमथ शय्य आनंतये श्रौतान्यनुविधान समनंतरं स्मार्तान्यनुविधीयते इति । आनंतये प्र-
 क्षिप्रयातनं । श्रौते घृष्टकारका पृष्टशेद पश्येदमंतं सर्वकर्मसाधारणं यत्र स्यापि प्रवृत्तिर्य-
 था स्यादिति । एतद्वृत्तं वयस्य श्रौतानामुपनिबन्धनमेतत् सूत्रकारप्रवृत्त्या ज्ञायते । प्रायेत्य-
 हानुपपत्तिश्चेत् पूर्ववदिति । श्रौते गृहोपस्थाने विहितं तत्पूर्ववदित्यनेनातिदिश्यते । यथा
 प्राहुरणी च पूर्ववदिति । अतः शब्दो ह्यर्थः यस्माच्छ्रौतान्यभिहितानि स्मार्तान्येवावशिष्येते
 इति । तन्न निवक्तव्यं नीतिः । ननु पूर्वस्मार्तानां गार्भाधानादीनामनुष्ठानं पश्चाच्छ्रौतानां नि-
 श्चयः । नुष्ठानत्रमेवेदं स्मार्तान्येव सर्वमिति चेन्न नीतिः । अनेन तत्रैतत्संज्ञं प्रत्यक्षं
 स्मृतं तत्रैतत्संज्ञं हि स्मृतं यः श्रौतान्यादीनां कर्मविषयः तत्रैतत्संज्ञं प्रत्यक्षं स्मृतं तत्रैतत्संज्ञं प्रत्यक्षं

निबन्धनं हि तस्मात्संज्ञं

तानीमपि हि वेदमूलत्वमुक्तं । तस्मात्प्रत्यक्षं श्रवणात्तान्येव सर्वमिति चेत् । अपरे तु न्यायाव-
 यंति । स्मरणं हि वेदमृतीनां प्रामाण्यं । अथ यद्विज्ञे हि स्मरणमष्टकादीनामष्टकाः कर्तव्या इति । अना-
 दिसंसारस्मरणमप्येषामनाद्येति । ननु चोक्तमापत्तवेनातासाहृत्यन्ताः पाठाः प्रयोगादनुमा-
 त इत्यतो वेदमूलत्वं नेतव्यं । शाखानां सतीनामुक्तं भवति नासतीनां तत्रायं दोषः स्यात् । य एव
 श्रुत्वां विज्ञात्वां पठति तस्यैतद्विहितं स्मार्तं स्यात् । यत्तत् पुनः पठेत् तस्य श्रौतमिति । तत्र पुरावापेक्षया
 तदेव श्रौतं स्मार्तं वेत्युक्तं रूपता स्यात् । स्मरणं तस्मिन् विवक्षितं । युक्तमनुष्ठानं च स्मरण-
 मिति । मनुजैस्तमवतिष्ठन्तं दादिति । य नोपनिबद्धं तस्मात्कृते सामान्यादनुष्ठेयो यमः । इत्यनु-
 प्रीयते । तथा च लिङ्गने भित्ति कुंवाहति । तस्मात्प्रकृतमिति । यद्युक्तो भवति वगृहीतं भाग्यं नुबद्ध-
 यदियं नुशेन स्यात् । श्रीश्रायेन्वाहार्यपवने वाहतिर्यत्तयदिसाभतः स्वरित्वा हवनीय इति प्रकृत-
 हा यद्यत्र अविज्ञातं मसत्सर्वाण्यनुष्ठुया हवनीये नुबद्धयति । अविज्ञातं वपन्नविज्ञायते किमा-

जैवेदिकं । जुवेदिकं सामवेदिकं चेति । तिनष्टकं न तत्स्मार्तं न विश्वतस्मिन् पुष्टते । वेदमूलत्वे स्वयं
 मेवादि । यस्मात्तु ज्ञायते । तत्किं मूलमिति । तस्मात्स्मृतिप्रवाहदेवाय मयः । नुष्ठेयमिति गम्यते
 गृह्यस्थालीपाकानां कर्मा । गृह्यः शालाग्निरवसथ्य औपसन्नस्य नयंति । तत्र
 गृह्यस्थालीपाकाः स्थालीपाकग्रहणं च आज्यपुत्रोपश्रवः नाम स्थाप्यपल ह्यः
 मतेपे न स्थालीपाकमुपक्रत्याज्यमुपसंहरति । नित्यं तस्य मधिश्चित्तेत्येवमादि । आत-
 पि स्थालीपाकाः कपल ह्यः । अर्थेन स वेधामेवेदं साधारणकमेत्येति । न ह्यत्र प्रक-
 तावदिति विध्यादिविध्यावतः प्रकृतिरुच्यते । यत्र पुनर्विध्यादिभावं विरुध्यते । त-
 त्विदं विधानाव इति । तत्र विध्यादिविध्यावतस्वरूपतासमीपेव स्थालीपाकाः । त-
 त्वमिदं विधानपरिसमाप्तं । एतन्निमित्तं । तस्मात्तु प्रकृत्युपसमाप्तं । तदमारिष्यन्ति कु-

ह्यश्च गृह्यमिति । तत्र विधेयं । तत्र विधिः । स्यादिति । विध्यादावातिमुपसमाधाय घृताक्तानि कुशं दानि
 नुष्ठेयमिति । गृह्यस्थालीपाकानां कर्मप्रक्रांतं तत्तुल्यत्वे वा । यद्विदुः । ६०१० । अतिसंस्थाधानं तत्र
 नोपसन्नस्य गृह्यः शालाग्निरित्यनर्थेति । तस्याधानं स्थापनमात्मसात्कारणमिति यावत् । तद्वार-
 यानि तवति । अत्र शब्दोपपत्तिः । अत्राण्डिं स्कारसंस्कृतस्त्रीप्रव्यमात्तिधीयते । तस्य दारस्यारण-
 कालो दारकालः । तत्र केचित्स्याणि ग्रहणं । तत्र तत्किं स्मात् । गृह्यकारोत्तरवचनात् । एवं हिते नोक्तं
 जयायाः पाणि । तत्र ह्यन्तर्दधीते । तत्तु न नीतीव्युक्तं रूपं । येनाद्यासंस्कृतमेव स्वमिदं । न
 वासंस्कृतं तसहायतां प्रतिपद्यते । तसहायस्य वक्तुं स्वधिकारः । स मध्यमं हि दृष्ट्यो र्व्यं नैकः श-
 क्रोतिपरित्यक्तुं । परमपि तेन विना । न धिकते वतस्मात्तसहायस्याधिकारः । तथा च लिङ्गः । अपि च स्म-
 तावद्व्यतिपाद्यज्ञायां न विदंत इति । अतश्च संस्कारनिर्निर्त्युत्तरकालं दारकालः । अपि च स्म-
 त् । तमेव दारप्रकृत्येव नैवार्थेव कामेचनातिविरतव्यमिति । तत्पूर्वं वक्रियमाणे आधाने एकै नैवा-

निराहितो नवति तथा सत्यति वाधरः स्यादिति तस्माच्च वलु श्रुतिरालंकार काल इति सं प्रदायः
 यत्पुनरुक्तं वै बाह्ये नोऽकुर्वीत गार्हकर्म यथा विधिः पंचवत्तु धानं वपति यान्वाहिकं शुद्धि
 ति तद्विवाहसंबंधादुत्तरकालमपि क्रियमाणा वैवाहिको नवेत्येव दायाद्यकाल एकयोः एकयोः
 माचार्योक्तमते दायाद्यकाले कर्तव्यं दायाद्यकालश्चात्पूर्णा घनविभागकालस्तस्मिन्काले
 स्वेन द्रव्येण कर्म नुद्धनसमर्थं भवति साधारणद्रव्यस्य परित्यागा सामर्थ्यादाधाना नात्र
 कारणं अतोयं व्यवस्थितविकल्पः ॥ अत्रातकस्य दारकालः ॥ अत्रातमतो दायाद्यकाल इति
 वैश्वस्यैव कृत्योर्गृहादग्निमाहृत्य वातु प्राश्य पवनवसवी कर्मसु बद्धुतो द्विष्टे मिर्गुरते
 ॥ कृतो विद्युत्परोधात् ॥ अरणि प्रदानमेकैः एकैः आचार्योः अरणि संवेधि नैः कृति ॥ अरणि
 ॥ १५ ॥ अशब्द उपपन्नार्थे उपपादानं प्रवर्तते अरणि पादानं कर्मैकैः मिच्छति ॥ एकैः वैश्य
 इनादिति ॥ उक्तयोर्वैकल्येन स्मरणोत्तरं वातु प्राश्य पवनवसवी कर्म कर्तव्यं वातु प्राश्य पवन

नं यन्मिच्छति विद्यते तदिहापि सर्वं नवति कुतश्च ॥ पंचमहायज्ञादग्नि कृतेः पंचमहायज्ञादग्नि कृतो
 पद्यते तस्मात्पवनस्तश्चायमग्निः ॥ अतोऽप्यग्निं पवनं वाग्नेयं वातु प्राश्य पवनवतीति कर्तव्यता दृष्टा ॥ अप
 मपि श्रोतकर्मसाधनं भूतप्रेत्यनि प्रायः ॥ तस्माच्चातुः प्राश्य पवनवतीति कर्तव्यता प्रवृत्तिरत्रापि अ
 दि दः आधाने सा इति कर्तव्यता दृष्टा ॥ दृष्टमपि आधानमेव ॥ एवं हि श्रूयते ॥ एतद्वत् प्रकृत्याथेनैव यमेव
 आस्थापयति ॥ तेनाधानसामान्यादिरापि ध्वजतैरेवेति ॥ एवं स्थिति उच्यते ॥ एकैः आचार्यैः निष्पन्नं वातु
 प्राश्य पवनवतीति कर्तव्यता ॥ यत्कारणं उक्तं उपदेशेन बोध्यं ॥ प्रवर्तते ॥ अतिदेशेन ॥ नवात्राण
 देशेन वा तिदेशः ॥ तस्मान्नैव प्रवर्तते ॥ कथं तर्हि दृष्टुं ॥ यस्य नाम श्रोतकर्मसाधनं नावेनाधा
 नसामान्याद्वा प्रवृत्तिस्तानि वर्तयितुं नित्येदायः ॥ गृह्यकारोत्तरे श्रान्तं पवनं वात्येयं भित्ति कर्तव्यता प
 तिष्टात निराकरणाप्येह दृष्टं पट्टः कृतः ॥ अग्न्याध्वये दयतां त्यस्यालीपाकं ॥ अप्रयित्वा न्य भा
 गा विष्टा ज्वा कुतीर्जुहोति त्वन्तो अग्ने सत्त्वन्तो अग्ने हं मे यरुणत त्वं यमिमियते शतमया श्रूयन्

उदुत्तमेभवत्तन्महाद्योपुरस्तात्। स्थाती स्थाती पाकः अपयित्वे सुचामनिमाः तत्तुतोपादानं। अस्मा
धेयदेवताभ्य इति वशक्यमवक्तुं। यद्यप्यस्या धेयदेवताभ्यो कुत्वा जुहोतीति उक्तं च तत्किमर्थं वदुस्
विशिष्टानामत्र देवतात्वे यथा स्यादिति। किं स्यात्। द्वेष्यमा धेयदेवते स्त एव तयो देवतात्वं मा न्न इति
पुनर्यहं वदन्मभवत्तत्। आप्नोना गाविष्टुता कृतीति किमर्थमात्र नाग्रहणं। अष्टग्रहणं च
मंत्रप्रताकसंशयमुदासायं। अष्टोपुरस्तात्तया कृती जुहोत्यस्या धेयदेवता होमस्या एवमुपरिष्ठा
त्। स्थाती याकस्या ग्यादेयं देवताभ्यो कुत्वा जुहोतीति। एवमत्रास्या धेयदेवताभ्यो कुत्वा उपरिष्ठादथा
वेवाङ्मकुता जुहोतीति सिष्टकृते वाया स्पन्व इति। हविरेतरं सति प्राप्ता हव्या हतिभ्यः सिष्टकृदो
मो विहितः। तस्मै व कुत्वा च गव्या दद्यात्। कृतिं जुहोत्यपा स्पन्व इति। त्रेणा। वर्हिर्कुत्वा प्राप्ताति। वर्हि
होमश्चात्रैव विधानं सामर्थ्यादिव च वनान्। न्यत्र। ततो ब्राह्मणं भोजनं। एकं द्विदं पुंसमा सस्य
तु स्यत्वा देकस्मिन् पि वायं स्पृकृतत्वा देव नोन्न नमिति। आदत्तया दानं दारकान इत्युक्तं तत्र

कान इत्युक्तं तत्र ग्रहणं कथं क्रियत इति तदनिर्णयः। तत्र त्रयं कदा। एकस्या च। तत्रे। धेतुत्वं संगेन यत्वि
धे। तिसर्वेष्वभिधीयत इति। ॥ १॥ षडर्घ्या न वै। षडर्घ्या हि भवतीत्यर्थः। ॥ २॥ आचार्यस्तत्त्वित्वात्।
सत्ता प्रियः स्नातक इति। प्रियस्नातकयोः श्रुत्य कृत्वा पनार्थं षडग्रहणं। उपनयनं पूर्वकं वेदमध्यापयति
सत्ता चार्थः। सत्त्विक प्रसिद्धः। वेदाधीवरः। सत्ता चाप्रियश्च। वेदमधीत्यस्य स्नातकस्य। वायोर्वेदाने क
रति। एवं हि धारति। तं प्रतातैस्त्वधर्मेण वृत्तय हरिपिडु। त्वज्जिहोतत्पमासीनं मह्येभ्यः प्रमंगवा। आ
चार्यस्यायमुपदेशः। प्रति संवसरो न हयैयुः। आचार्यो योगाना पि नार्वाक संवसराद्यगमनात्। यस्य
आणाल्त्वित्वाः। सत्त्वितः पुनर्यस्य माण एवाध्यायः। न ततो न्यत्र। आसनमाहाद्यहिसाधुनवाना स्ताम
वैशिष्ट्याभा नवैतं इति। अर्घ्यं प्रत्यक्षं धणमेतत्। ॥ ६॥ आहार्येत्यानाद्यो नुच्यते। आहूतिविष्टरं उप
पादार्थमुदकमर्घमाचमनीयं मधुपर्कं दधिमधुवृतमणिहंतकां ६ स्पकां ६ स्पेन। विष्टरं उपवे
शनार्थं। विष्टरिका पद्यं च विष्टरं। पादार्थमुदकमुखो हस्तयाद्यं। अर्घ्यशब्देन उपकमात्रमेव

व्यो। तथा च निरी। यथा राहा। अगता यो दक माहरे देवनेन चिति। सोमस्य उप दपात्रं निनयं
 विधायेत दुक्ते। अचमनीय मुदकमेव। तथा मधुपर्कं दधि मधु घृत मपि क्रामभाजनं कृतं
 क्राम्येनैवापि हिती। एतान्याहरेति। वहुवचनोपदेशादर्थे विपुलत्वा।। उच्यते। एतं विबहुव
 चनमिति। अन्यस्त्रिः। ग्राहविष्टरादीनि। अर्थेपितुर्व्यतिरिक्तोऽन्यो विष्टरादिति त्रिः।
 ग्राहविष्टरो विष्टरो विष्टरः। प्रतिगृह्यतां नित्येयं। विष्टरं प्रतिगृह्यतां। तूनीमेवावधौ स्मि
 समानानामुपतामिव सूर्यः। इत्यनेन मंत्रेण विष्टर एवास्तु विष्टरः। गृह्यतां प्रवेशनयोर्म
 ये मंत्रः पठितः। सत्विगादुपवेशननित्युपगतो लिङ्गं हिनवति। र्मन्तमनिति श्रुतिः। पाप
 योरन्ये। द्वितीयं विष्टरं ददातीति वाक्यशेषः। सवायमुपदेशः। प्रसूय हि पादै विष्टरं कि
 दन्ते इति। तस्मात्वाग्योत्रकात् द्वितीयं विष्टरं ददातीति पाठः। येन वाध्यते। तथा चोत्तरस्त
 नीं विष्टरं आसीनाय सर्वदा ददातीत्युक्तं। इति। एतन्निवेद्य विष्ट

रे आसीनस्य पादप्रहानं नमः। ततो द्वितीयो विष्टर इति। ब्राह्मणं हि हिणो प्रथमं विराजोरो
 होसीति। यदि ब्राह्मणोऽप्यह्मदादहिणो प्रहानं यत्। विराजोरो होमा। इत्यनेन मंत्रेण पादार्थ
 मुदकं गृहीत्वा प्रहानयत्यर्थ एव। अर्घ्यं प्रतिगृह्यतां व्यापस्तुभामातिरिति। अनेन मंत्रेण
 अर्घ्ये वत्सिगादेवावगम्यते। आप एवावर्धेति। निनयन्तति मंत्रयते समुद्वः। प्रक्षिणोमीति। न
 मंत्रांते निनयनम्। आवा मव्यसागन्तशसेति। अनेन मंत्रेण मित्रस्य लति मधुपर्कं प्रतीह
 ते। अर्घ्यः सर्वं धुत्रिस्त्रिरेतानि दद्यात्। एवमिधाय प्रतिगृह्यतां मित्यर्थे अर्घ्यमाह उच्यते। देवस्य ले
 ति प्रतिगृह्यतां मधुपर्कमर्थ एव। सव्ये पाणौ कृत्वा दहिणस्यानामिकया त्रिः प्रयौति नमः
 श्यावास्यायामिति। अनेन मंत्रेण सव्ये पाणौ कृत्वा तं मेव मधुपर्कं दहिणस्यानामिकया त्रिः
 प्रयौति। अनामिकां गुष्टेन च विनिर्निः। हवति। दहिणस्यैव शश्यात् प्रयौति च। अतश्च
 प्रतिप्रयवणं निरुह्य एव। एवं च निरुह्य एव धनं प्रतिप्रयवणं मन्त्राभ्यासः।

स्पष्टिः प्राप्ताति यन्मधुनोमध्वमिति। अनेन मंत्रेण। मधुमता निवा प्रसृवे। प्राप्ताति। उद्धिष्टस्ते
 यमैत्रोधारणम्। एव हि स्मरैति। मधुपर्क वसो मेव नो छिद्यो न वति धि नरति। पुत्रा यन्ते वी सिते वो
 नरत आसीना यो छिद्यं दद्यात्। यदव शिष्टं मधुपर्कस्य। सर्वे वा प्राप्तीयात्। प्राग्वा संवरे निनये
 दिति विकल्पः। आवाप्य प्राणा। संमृश निवा प्रसृप्य इत्येवमादि नि मंत्रेः। प्रतिमंत्रम्। अनावां
 तस्येव प्राणायतने ममर्शने मा भूदित्यादि मंत्रेति ग्रहणम्। सत्को सुत्वादस्त्वित्याह। आवातो
 दकाय शासमादय गोरिति त्रिः। प्रहेति। आन्वांतो दकः प्रहणा। तुनरा वमन मितिकेचित्। अप
 रेत्वा दुः। आवांतमुदकं येनासौ वाचांतो दकः। तदर्थं वशासादानमिति। तादर्थ्यं वपश्चालं मनस्य
 तदर्थं त्वा त गो रिति त्रिः। प्रासार्धयिता। प्रासाह माता रुद्राणामिति। धन्याहर्षा माता रुद्राणामित्यमुं
 मंत्रं न। तादृतेव। मम वा मुश्च पाप्मानं हनोमिति प्रयोगः। अमुष्वाध्वं चितुर्नाम ग्रहणम्। यद्य
 व जेत पाप्मानं हनोमीति प्रयोगः। अथ यद्भूमि स ह्नेनाम वा मुश्च व पाप्मा हत उमु स ह्नेना

राम

त्वाण्यत्विनि च वात्। अत्रायमुष्वाध्वं चितुर्नामादराः। उमु स ह्नेना वत तृणाः। न्याचित्ये तदुचैत्र
 यात्। निगदेत्ययमिति। शेषमुपोऽध्वं। न च्चेवामां सार्धैः। स्यादध्वि ग्रहमाध्वि वाहं कुरुते
 त्वेव ब्रूयात्। यत्तुमधिकृत्य विवाहं वाधिकृत्या। कुरुते त्वेव वक्तव्यम्। पाप्मानं हनोमि कुरुते
 त्वेव न। यस्मादध्वं विवाहयो रमां सार्धेन न वतीति स्मरणम्। यत्तु विवाहवर्जमन्यत्र यशो
 तालं न वक्तव्यम्। यद्यप्यस वत्सं च सरस्य सोमेन यजेत वत्ताध्वार्धं एवं येनाजयेयुर्ना क्तिता ध्वार्ध
 ति श्रुतेः। परिगत संवत्सरा अर्घ्या न वतीत्युक्तं। तदपवादो यः। अतएवाचर्ग्यं मते सोमेन य
 त्त्वा माणा एव त्विजोर्ध्वानि तरेर्यागेरिति। ३ ब्रह्माः पाक्यताः॥ कौस्यानि संवेधः विवाहः प्रक्रा
 तः। तत्र च बहिः शलाया चर्म मथ्यते। तेनान्यत्रापि यत्र बहिः शाना तदर्थं न निधीयते। चतुः प्र
 काराः पाक्यताः। न वं रतीति शेषः। तानाह। कृतो कृतः प्रकृतः प्राशित इति। यत्र होम एव न व
 तिसकृत इत्यव्यते। यथाः कृत होमः। अकृतश्च यत्र होमो नास्ति। यथा स्वस्तरारो ह्नामा प्र

कुलोयत्र होमो बलिहरणं च । यथापहादिः । प्रशितो यत्र प्राशनमेव । न होमो न तब बलिहरणम् । य
 थासर्वासां पयसि पायसं ॐ अयित्वा ब्राह्मणा भोजयेदिति । पंचसु बहिः शालायां । कर्म भवति ।
 विवाहे दूडाकरण उपनयने केशांते सा । मनो न्तपन इति । एषु बहिः शालाकार्या । उपलिप्त उद्धता
 लिप्त उद्धता बोहिते ग्निमुपसमाधमयेति । उपलेपनादि शक्यमेव वाक्कुम् । परि सम्मूहना देरुक्त
 वात् । अतः परि सम्मूहना दत्तम् । अगृह्णाथेयिमारं नः । विवाहादयश्चागृह्णाग्निदिपयाः । ये
 नेवाहितो ग्निस्तदायमेव हि कर्म तत्रेष्पते । उपगृह्ण विशेष्वात् । तस्मादगृह्णार्यमुद्धता बो
 हितग्रहणमिति । तदेतदपि नोपपद्यते । यत्र च विद्वोम इत्यत्रापि तत्वात् । वार्यंत ह्येतत् । अ
 यमनिद्रायः सूत्रकारस्य । यत्र च विद्वोम इत्यनेनाप्राप्तिः परि सम्मूहना दानाम् । अग्न्यर्थे
 त्वान्नेषाम् । यत्र यत्राग्नेः स्थापनं तत्र तत्रेत्येकं कर्तव्यम् । तथा बलिङ्गम् । उद्धते वा अवाहिते
 ग्निमादयतीति । एष एव विधिर्यत्र च विद्वोम इत्यनेन तत्वात् । पाकादिषु परि सम्मूहना देर